

Hai Bố Con Cùng Làm Tổng Thống

Phan Đức Minh

Nhân một cuộc nói chuyện phiếm giữa mấy vị bô lão, nơi bàn nhậu, nói về cái chuyện bầu cử Tổng Thống Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ ngày 8 tháng 11 – 2016, sao mà nó lộn xộn quá trời, xưa nay chưa từng thấy . Không phải nó chỉ gây lộn xộn trong dịp bầu cử mà còn kéo dài mãi sau đó, cho đến tận lúc này. Nó lộn xộn không phải chỉ ở thủ đô nước Mỹ, mà nó...tùm lum tà la ở nhiều nơi trên đất nước này, nó làm tùm lum loạn xạ ngẫu cả bên ngoài nước Mỹ nữa mới ghê gớm chứ ! Nó cũng còn lộn xộn ngay trong bộ máy chính quyền mới thành lập mới keng .. Chắc chắn là nó còn lộn xộn về lâu về dài...Người xưa nay không bao giờ biết bi quan, lúc này cũng phải ngao ngán cho cái tình trạng của đất nước xưa nay vốn được đại đa số người ta khắp bốn phương coi như đứng hạng cao chót vót của những ...thiên đàng hạ giới (*earthly paradises*). Tại sao lại như vậy ? Không nói ra, bà con phe nó, phe ta đã biết hết tron cả rồi....

- Ứng viên TT Jeb Bush đang đấu võ -

Thế rồi, có người lại nói : nếu ông **Jeb Bush**, cựu thống đốc bang Florida, một trong số cả lô ứng cử viên đảng Cộng Hòa mà trúng cử làm Tổng Thống thứ 45 của Huê Kỳ nhà mình thì...lịch sử Huê Kỳ ắt là có được 1 gia đình 3 Bố con cùng làm Tổng Thống. Có lẽ vì vậy mà ông Jeb Bush bị...oánh bay hơi sớm mặc dầu, trước con mắt thiên hạ gần xa, ông Bush này cũng có giá về nhiều mặt lắm chớ. Có người lại bảo : tí ti con kiến nữa thì Bà Hillary Clinton nhẩy dzô làm chủ nhà trắng, tức là xếp sòng của cái White House, thì lịch sử Huê Kỳ Quốc có phụ nữ đầu tiên làm Tổng Thống và 2 vợ chồng nhà Clinton trước sau cùng làm Tổng Thống. Rứa mới ngon lành chớ. Không may...ông Trời chưa có...Ô Kê, cho nên Bà thua đau hơn thiên hạ, bởi lẽ: theo số phiếu cử tri phổ thông (*popular votes*), Bà hơn đối

phương gần 3 triệu lặn , tức là số cử tri đi bầu tín nhiệm nơi Bả đông kinh khủng so với đối thủ...Hơn nhiều đến nỗi phe đối thủ phải kêu toáng lên là: có cả mấy triệu di dân tào lao, di dân lậu, bất hợp pháp cũng nhào vô phòng phiếu để bầu loạn cả lên. Hay nhỉ ! Nếu thế thì bầu cử ở Mỹ còn tệ hơn cả bầu cử ở Sài Gòn, Hà Nội bây giờ, theo chế độ...Đảng cử dân bầu , ai muốn nhào dzô, lượm phiếu bầu chơi cho vui cũng được vậy à... Nói rứa mà nghe được ! Ông Trời phán : số Hillary thua là phải. Ai lại có cái tên bắt đầu bằng cái âm....**Hiu**... Mà Hiu có nghĩa là :

- Hiu hiu : như gió thổi hiu hiu*The wind blows gently* ...buồn lãng mạn thấy mờ

- Buồn hiu hắt : *melancholy*.- *Adjective* - những ngày buồn hiu hắt đã tới : *the melancholy days have come*

- Số phận hảm hiu : *a life of trials and tribulations* – Trời ơi ! Cuộc đời đầy thử thách , đốn đau không hà ...Thế thì còn mần Tổng Thống Huê Kỳ quốc làm sao cho đặng ! Nếu trẻ trung tí tí, nhan sắc lại...đẹp nghiêng nước, nghiêng thành như nữ ứng cử viên Phó Tổng Thống Sarah Palin, đứng bên cạnh Cựu John Mac Cain ngày nào thì may ra còn gỡ gạc được thêm chút chút, đặng này...Thôi ! chẳng nòi thêm nữa làm chi...

- Buồn hiu : *feeling dull* .- Đời sống tình cảm, yêu đương của Bà này theo...mòm miệng của mấy chị em ta nơi mấy cái...shopping centers, quán Phở, quán mì hủ tíu thì ...chỉ được “ *buổi ban đầu thơ mộng ấy* ” mà thôi. Chớ còn về sau thì...chán lăm, anh lo đường anh, tôi lo đường tôi, lo công

- Nữ ứng viên T.T Hiu...hiu đang la hét -

danh sự nghiệp, tính chuyện bạc tiền sướng hơn....

Cái số của Bà cao lắm , dầu cho có rất nhiều lợi điểm kinh khủng : học vấn cao, già dặn chuyện chính chị chính em, đóng bản doanh ở trong Nhà Trắng 8 năm, 1 phen Nghị Sĩ liên bang tức ở viện Nhà trên Huê Kỳ quốc, rồi chơi luôn 4 năm làm ngoại trưởng , tức Bộ trưởng ngoại giao (*Minister of foreign affairs, Secretary of State*) đi công chuyện ở hơn trăm quốc gia, xứ sở, thiên hạ, thế giới biết mặt, biết tên, đón tiếp tung bùng hoa lá, trong khi đối

phương, chỉ hơn Bà cái tài ... bạo mồm, bạo miệng, nói năng nổ đùng đùng, tưới hạt sen, hạt dưa, đùng đùng 4 phương, 8 hướng, còn hơn cả...rải bom Napalm cho bùng bùng khói lửa khắp nơi xa gần...kinh khủng quá ! Ông này thuộc loại *siêu giỏi, thượng hảo hạng (superexcellent)* trong lãnh vực kinh doanh địa ốc, kiếm tiền, *how to make money* mà thôi, còn thì thua Bà Hiu...từ đầu xuống...háng (*groin*), rồi đầu gối, xuống cẳng chân luôn. Chẳng thế mà cái tên của ông có cái âm, nói lên là đã thấy tiền, thấy Money rồi. Ngài ...**Đô**, tức đô-la đó ! **Đô** còn nòi lên cái mần ...đô hộ, thống trị, cai trị ác ôn (*to dominate, control, rule...*) hung hăng, độc tài, toàn trị nữa cơ đấy, mặc dầu ở nước Mỹ, ai cũng công nhận là tam quyền : *legislative, executive and judicial powers* phân lập (*subdivided*) đảng hoàng, không có thứ nào bù nhìn vớ vẩn như kiểu quốc hội *gật gù* của nón cối, dép râu, vi xi, Việt cộng đâu nghe ! Ông Tổng Thống muốn mần ăn kiểu độc tài...phe phái cũng hồng có được. Đó là chưa nói đến cái “*đệ tứ quyền - the fourth estate: the press*” của phe truyền thông, báo chí nhà ta ! Nó cũng ghê gớm lắm, ông Tổng thống mà chơi ngón độc tài, đảng trị là...ngắt ngư với nó ngay cái một.

Như rứa, ông làm Tổng Thống là đúng y boong rồi còn chi nữa ! Đứng buồn làm chi cho thêm già lão, xấu xí dung nhan đi Bà **Hiu** nhà ta ơi !...Thiên hạ đã từng đua nhau đánh cá tung bưng ,100 đô Mỹ ăn 10 đô thôi là : Bà Clinton làm nữ Tổng Thống đầu tiên của Huê Kỳ Quốc và là Tổng Thống thứ 45 của Huê Kỳ, Tổng Tư Lệnh Hải – Lục – Không quân của ...*Superpower* Huê Kỳ là cái chắc. Có nhiều Bà còn nói góp vào : So sánh về khuyết điểm ,tính nết... cong queo, không ngay thẳng của con người, tính bá láp, bá xàm thì ông **Đô** (*đô la*) với Bà **Hiu** (*hất*) ...kẻ tám lạng, người nửa cân, ai mà chẳng có, nhân vô thập toàn mà ...Mấy ông bà già trâu nước

- Ngài ...**Đô** (*la*) đang...**nổ đùng đùng** -

Mỹ từng bảo ” *nobody is perfect* ! “. Xưa nay là như vậy. Ai bảo mình không có khuyết điểm, không có tính tào lao, tật xấu, giơ tay coi ! Cho mấy đồng đi ăn cà - rem liền hà....Chỉ đến lúc còn chừng 20 ngày là bầu cử thì phe đối thủ mới tấn công dữ dội vào cái mục : Bà Hillary là chúa trùm của cái chính sách ...phụ nữ có quyền phá thai vô tội vạ, vì đó là cái quyền của phụ nữ, bảo hiểm y tế phải...*cover* ráo trọi cái mục này. Chị em phe ta cứ việc thoải mái, vô tư mần Sếch, mần siếc, mần cho tới nơi, tới bến, nghĩa là...chơi tưới hạt đen, hạt dưa, cho đả đời ông địa, không cần coi sách vở chi cả. Nếu có...làm sao mà không muốn lãnh trách nhiệm lỗi thôi này nọ thì cứ việc phá thai , phá thai thứ thiệt đảng hoàng. Bệnh viện, bác sĩ nào mà từ chối thì a-lê hấp ! Cho chúng nó...đi tù luôn cho biết thế nào là...lễ độ...Về cái mục này, đối thủ của Bà đã kiếm được vài triệu phiếu cử tri vì lẽ : rất nhiều tín đồ của nhiều tôn giáo cứ nghe đến phá thai, tức là giết con nít...là a-lê hấp ! Cho Bà de ngay cái một, không cần bàn cãi lỗi thôi đến...cái chuyện quốc gia đại sự, trong ngoài, xa gần, chính chi, chính em quân sự, kinh tế tài chánh, văn hóa, xã hội, khủng bố, Nga,Tàu đang tính chuyện...xóa sổ Huê Kỳ từ Trung Đông, từ Á châu Thái Bình Dương...đủ thứ chuyện rắc rối lỗi thôi...Thế chưa đủ gỡ huê, phe đối phương được ngay me-sử giám đốc FBI cho ...phốt ra cái vụ cả trăm ngàn Emails đủ thứ hầm bà làng, liên quan đến quốc gia đại sự của Bà Hiu nhà ta nằm trong máy của...người khác. Thế là FBI rù nhau hò hét, xúm lại điều tra vào cái lúc chỉ còn 8 ngày nữa là tới ngày bầu cử...Thiên hạ nghe thấy lộn xộn như thế, đâm ra chán ơi là chán ! Cho Bà Hiu đi chỗ khác chơi cho được việc phe ta, lẫn việc chính phủ.Thế rồi chỉ còn 2 ngày nữa là bầu cử thì Giám đốc FBI lại long trọng tuyên bố cho cả loài người biết rằng : cái chuyện Email đó chẳng có chi đáng bàn ở đây nữa, coi như không có...kí lô nào cả... Bỏ đi Tám ! Thế là đủ chết cha thiên hạ và chết luôn cả bà Hiu nhà ta rồi. Có người còn độc mồm, độc miệng nguyên rủa bà Hiu là chủ quan khinh địch quá trời, cứ tin chắc 101 phần trăm là mình sẽ thắng cho nên khi đi vận động, giai đoạn cuối lại cứ lẩn xả vào mấy cái tiểu bang vốn xưa nay là căn cứ địa (*revolutionary bases*) của phe mình để vét hết phiếu cho đối phương thua sát ván , mà quên hay coi thường không nhào dzô mấy cái tiểu bang lằng nhằng, ngả nghiêng giữa phe nó, phe ta để dành cho ngài Đô nhảy dzô đó vận động một mình một cõi, hứa hẹn lung tung, dân nghe sướng quá, dồn hết phiếu cho ông, cử tri đoàn có bao nhiêu phiếu, ông vớ hết. Thế là bà Hiu nhà ta...ôm một nỗi buồn hiu hắt (*melancholy sadness*) ca bài...*Buồn ơi chào mi* ! của nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9.. đến nỗi phải bái bai cuộc chạy đua vào tòa Bạch Ốc , về nhà nằm , vất tay lên trán suy nghĩ mà hận cuộc đời. Lại còn cái thằng cha trùm KGB tình báo của Liên Xô ngày trước,nay là lãnh tụ tối cao của nước đại Nga, đích thân ra lệnh và giám sát kế hoạch dùng...chiến thuật tình báo tối tân của thời đại khoa học này (*advanced technology of scientific intelligence*) để hạ bệ được nữ đối thủ, trợ giúp cho ngài Đô nhà ta vào Bạch Ốc vì Đô nhà ta không tha thiết với các tổ chức quốc tế, trong đó có NATO, không thèm đóng vai lãnh đạo, hay Sen đằm quốc tế như bao đời tổng thống Mỹ quốc xưa nay, nếu Mỹ quốc phải chi tiền nhiều quá. Ngài Đô không ke

chuyện lãnh đạo, chuyện xa, chuyện gần, mà chỉ ke cái chuyện...tồn tiền mà thôi, vì...tiền là trên hết ! Với cái chuyện đó, lại thêm cái chuyện tình báo Nga nắm giữ hồ sơ cá nhân...tùm lum, tà la của ngài Đô nhà ta hồi màn chuyện kinh doanh trên đất Nga, tiền bạc, khách sạn là của Ngài trong tay, tuyển mộ đủ thứ..chân dài, chân ngắn, với đủ mục...tam, tứ khoái trong đời...Sừ Putin coi như có..con tin béo bở (

profitable hostage) trong tay rồi, dễ dàng tính chuyện...soi tái mấy cái quốc gia cò con, vốn là chư hầu cộng sản của Liên Xô cũ, nay đang...trú ẩn trong cái ô dù của NATO, mai một thiếu vắng uy lực của cường quốc Huê Kỳ....thì chết với ông, ông sẽ làm thịt như đã làm thịt thằng Ukhraina cho mà coi...Sừ Putin ôm cái mộng ...*Make Russia great again* giống y chang cái khẩu hiệu của Ngài Đô-la : *Make America great again* vậy đó ! Giống nhau y chang thì có là bạn thân với nhau cũng đúng thôi. Miễn sao cái tình thân gắn bó với nhau đừng có để cho tay Putin tinh khôn, láu cá, hai con mắt nhìn ai cũng gườm gườm, vốn là trùm tình báo KGB của Liên Xô ngày xưa, thực hiện âm mưu...cướp đoạt ngôi vị đệ nhất siêu cường thế giới

Lãnh tụ đại Nga Vladimir Putin trông ngán chưa ?-

của Huê Kỳ quốc phe ta. Nếu chuyện đó xảy ra thì sẽ có màn cơ quan an ninh, tình báo của phe mình đưa ra trước Quốc Hội. Tới lúc đó, bắt buộc Quốc Hội, cả phe nó lẫn phe mình, bắt buộc phải có màn lôi ngài Đô-la ra trước...ba tòa quan lớn, bắt điều trần linh tinh trên trời dưới biển, vòng vo tam quốc...Thoát không nổi và thiên hạ cứu không xong là...a-lê hấp ! Có màn *impeachment* và cho ngài ...về quê, ngồi chơi soi nước. Hoặc nặng nề hơn thì...mất chức, cũng đi tù như ai, để có thì giờ rảnh rỗi mà ngắm nghĩ sự đời...

Hiu và ban vận động, cử tri ủng hộ tức điên cả lên. Nhiều người ôm nhau mà khóc. Kẻ không khóc mà hung hăng hơn một tí thì kéo nhau xuống đường biểu tình loạn xà ngầu ở rất nhiều thành phố, làm cho cả thế giới bảo nhau : lịch sử Hoa Kỳ, tới kỳ này đã có vô số keo người thắng phiếu cử tri phổ thông mà lại thua ở màn chót vì cái vụ kém phiếu, không đủ số phiếu cử tri đoàn (*electoral votes*) dù là thắng phiếu cử tri phổ thông hàng triệu phiếu lận. Thiên hạ bảo : quá tam ba bận rồi,

- Đưa nào lộn xộn là Putin giở võ Judo quật chết ngay !-

ít cũng tới 5 lần thua thắng kiểu này rồi chớ bộ, tức là cái màn...cử tri đoàn coi bộ xưa ẹc rồi, bỏ đi cho rồi ! **Đã vài lần sửa đổi không được là...bó tay chịu chết à ?** Cái đất nước này có bao giờ bó tay chịu thua, chịu chết suốt đời bao giờ đâu ! Bây giờ khác ngày xưa về đủ thứ chuyện , chuyện nhỏ như cái kim, chuyện lớn như núi non, sông biển,mà khoa học, kỹ thuật nó còn làm được, làm ở trên quả đất này chán, nó còn lên mặt trắng, lên sao hỏa...lên tùm lum chỗ để đổi thay, hưởng chi ba cái lật vật, lè tè, vắn vơ đó ! Ăn thua là...nó có muốn làm thực sự hay không mà thôi...Cứ coi cả thế giới loài người có ai làm như thế đâu.. Cứ ai thắng phiếu cử tri đi bầu là thắng, chẳng có lời thôi, vớ vẩn để rồi cãi nhau loạn xạ, xà bì, kéo nhau xuống đường biểu tình. Biểu tình chán rồi thì sẽ nổi điên phá phách., nhiều kẻ bắt lương chơi cái màn cướp bóc tài sản vì tham lam cũng có, vì bị kích động lôi cuốn cũng có, mà phe phái này nọ trà trộn vào làm tùm lum to chuyện để đổ tội cho phe nó, phe ta cũng có luôn. Ấy là chưa kể cái mục...dân lái súng, sinh sống, làm giàu, màn triệu phú, tỉ phú bằng nghề ...súng đạn, kích động phe nó, phe ta lôi súng trong nhà, trong kho, dưới hầm, dưới hố lên mà bắn nhau loạn xà ngầu cho cái đất nước hùng cường, vĩ đại số 1 hoàn vũ này...tan tành xí oách như mây khói, theo chủ trương chính sách của cộng sản, của độc tài, của quân khủng bố là : đánh Mỹ bằng chiến tranh quy ước (*conventional war*) thì bố đưa nào đánh cho nổi, vì Hải – Lục – Không quân của Mỹ kinh khủng lắm, chịu chi cho thấu, nhưng mà đánh Mỹ bằng cái thứ chiến tranh du kích (*guerilla war*) kiểu chiến tranh ở Việt Nam ngày xưa, cái thứ chiến tranh khủng bố, chiến tranh súng đạn loạn xà ngầu trên đường phố, chỗ đông người như trường học, rạp hát, nơi hội hè vui chơi, nhậu nhẹt, oánh ngay trong lòng địch, lẫn lộn với dân, thì bom đạn của Mỹ cũng chẳng có hiệu quả bao nhiêu. Chẳng lẽ đem bom Napalm, hỏa tiễn tầm xa, tầm cận, đem bom khinh khí, vũ khí nguyên tử ra mà đẹp. mà oánh ngay trong các thành phố đông dân cỡ như New York...hay sao. Thế là máy bay siêu tối tân, không người lái, phi đạn tầm xa, tầm cận, hàng không mẫu hạm với...**phụ hạm** cũng đành đứng nhìn mà...khóc thôi. Đánh cù cưa, lâu ngày là..chưa biết ai thắng ai à....

Thôi, lòng vòng miết, quên mất tiêu là nói đến đâu rồi...

*

Không có cái màn 3 bố con cùng làm Tổng Thống hay cả 2 vợ chồng cùng làm Tổng thống Mỹ như nói ở trên thì bây giờ ta xoay sang cái mục ...2 Bố con cùng làm Tổng Thống Huê Kỳ coi xem nào, phải không bà con cô bác ? Một Cụ bô lão hỏi : Thế xưa nay đã có trường hợp nào hai Bố Con, trước sau cùng làm Tổng Thống Hoa Kỳ chưa ? Tui nhanh nhẩu đoán đáp liền: Có rồi chứ bộ! Thế là 1 Cụ khác chỉ ngay vào tui mà phán : Tay này chịu khó đi lượm sách Mỹ, theo giá “ Nhà nghèo “ ở mấy cái chỗ “Garage Sale “ với “ Moving Sale “ , chắc rành ba cái chuyện này. Vậy thì kể nghe thử coi ! “ Tôi hoảng hồn, sách thì lượm về vô số, để tìm lum, bị “ thiên hạ “ la hoài, nhưng muốn kể chuyện vui vui, là lạ hay hay về cuộc đời các Tổng Thống Mỹ, nhất là chuyện hai Bố Con cùng làm Tổng Thống ở Hoa Kỳ này thì cũng phải coi lại sách vở đảng hoàng, chứ bỗng dưng bắt người ta kể khơi khơi thế này thì chỉ có kể... tầm bậy tầm bạ được thôi à !“

Cụ ban nãy lại phán: Thế thì cho về coi lại sách vở đảng hoàng rồi viết lên báo cho bà con nghe ké luôn. Ô Kê !

Tôi gãi tai 3 lần rồi đành trả lời, “ Ô Kê thì Ô kê, đâu có ngán ! “ Thế là hôm nay, đẹp trời, Lão tôi bắt đầu kể ba cái chuyện hay hay, vui vui, là lạ về mục Hai bố con cùng làm Tổng Thống Hoa Kỳ .

Trong chế độ quân chủ, Bố làm Vua thì con cũng làm Vua theo nguyên tắc " Cha truyền con nối " là chuyện thông thường, khỏi nói đến làm chi.

Trong chế độ chuyên chế độc tài, cộng sản thì khi lãnh tụ chết đi, những người nắm quyền lực trong tay tìm cách đưa ai lên thay thế ngôi vị đó là quyền riêng của họ. Có khi lãnh tụ làm di chúc giao quyền lãnh đạo Đảng, lãnh đạo đất nước cho người nào mình tin tưởng hay ưa thích. Nhân dân không có quyền, mà cũng đừng dại dột xiá dzô chuyện đó, không mất mạng thì cũng đi tù, đi cải tạo trên núi, trên rừng mút mùa lệ thủy. Sau này, nếu có bầu trò bầu bán vớ vẩn thì cũng là trò bịp bợm, cờ gian bạc lận, hợp thức hoá ý muốn của lãnh tụ, của đảng mà thôi.

Những trường hợp như trên, ngôi vị lãnh đạo quốc gia, dân tộc là cái gì thuộc quyền sở hữu của lãnh tụ, của đảng, trao cho ai thì người đó được nhận, dân chúng không có quyền định đoạt, không được phép có ý kiến gì cả, mặc dầu trên lý thuyết hay trong sách vở, người ta luôn luôn nói rằng " Đảng lãnh đạo, Nhà Nước quản lý, Nhân Dân làm chủ " theo cái lý thuyết kêu bằng "A System of Party's leadership, State Management and People's Mastery" . Đảng chỉ có lãnh đạo và Nhà Nước chỉ có quản lý mà thôi. Còn nhân dân mới... chính công Bà Lang Trọc là Chủ nhân của đất nước. Nghe sướng cái tai quá xá!

Còn ở các quốc gia có một chế độ dân chủ, tự do thực sự thì

-Hai cha con ông Bush lớn và Bush nhỏ cùng làm Tổng Thống đây-

việc chọn lựa người lãnh đạo quốc gia nhất định phải qua một thể thức bầu cử để dân chúng hoặc trực tiếp, hoặc gián tiếp dùng quyền lựa chọn của mình qua lá phiếu mà cử ra người lãnh đạo của mình. Vậy mà ở đất nước Hoa Kỳ này, cái " nói ‘ của tự do, dân chủ , lại có cái chuyện nhiều người không để ý, là **đã có 2 lần, ông Bố làm Tổng Thống và ông Con cũng làm Tổng Thống luôn.** Tất nhiên là lên làm Tổng Thống một cách hợp hiến, hợp pháp đảng hoàng, nghĩa là do dân chúng lựa chọn hẳn hoi chứ đâu có cái chuyện.. Cha truyền con nối , theo di chúc của lãnh tụ, hay Đảng cử dân bầu.đâu nghe !. Vậy đó là trường hợp nào ? Ông Bố nào làm Tổng Thống và ông Con nào cũng làm Tổng Thống ? Chớ lúc đó chưa Bà nào đâu nghe ! Bây chừ mà các Bà nhào dzô còn chưa đảng, hướng chi hồi xưa hồi xưa...

*

Trong lịch sử Hoa Kỳ từ trước tới nay chỉ có 2 trường hợp: hai Bố Con cùng làm Tổng Thống , và tất nhiên là phải thuộc hai thế hệ trước sau, khác nhau nhiều về thời gian.

- Trường hợp thứ nhất là hai Bố con:

* Ông Bố : JOHN ADAMS, vị Tổng Thống thứ 2 của Hoa Kỳ, chỉ sau có George Washington.

* Ông Con : JOHN QUINCY ADAMS, vị Tổng Thống thứ 6 của Hoa Kỳ, và là con trai của Tổng Thống JOHN ADAMS nói ở trên. Lịch sử Hoa Kỳ có ghi : *John Quincy Adams was the only President who was also the son of a President. His father was John Adams.*

- Trường hợp thứ hai là hai bố con :

* Ông Bố : George H. W. Bush, Tổng Thống thứ 41 của Hoa Kỳ.

* Ông Con : George W. Bush, Tổng Thống thứ 43 của Hoa Kỳ.

Bây giờ, ta thử xem xét đôi điều về cặp thứ nhất :

1.- Ông Tổng Thống Bó, John Adams, vị Tổng Thống thứ 2 của Hoa Kỳ : Ông sinh ngày 30 tháng 10 năm 1735 tại Braintree, bang Massachusetts. Trước khi đảm nhận chức vụ Tổng Thống, ông đã từng là Luật Sư, dân biểu quốc hội, nhà ngoại giao, Phó Tổng Thống.. Ngày trước cũng như sau này, rất nhiều Tổng Thống Mỹ xuất thân từ giới Luật Sư. Chắc là giới này...hạp với cái ...job Tổng Thống chăng ?

Về phương diện Đảng phái chính trị hồi đó , ông là 1 nhân vật " *Federalist* ", chủ trương 1 chế độ chính trị Liên Bang, quyền hành tập trung về Liên Bang.

Chức vụ Tổng Thống của ông chỉ có 1 nhiệm kỳ , từ ngày 4 tháng 3 -1797 đến ngày 3 - 3 -1801.

John Adams, vị Tổng Thống thứ 2 của Hoa Kỳ từ trần ngày 4 tháng 7 năm 1826 (*nhằm ngày Lễ Độc Lập hàng năm*). Ông John Adams là người có vóc dáng thấp và tròn trịa, ta kêu la " *có da có thịt* ". Ông là người đã đóng góp nhiều công lao đáng ghi nhớ vào cuộc tranh đấu chống lại người Anh, để giành độc lập, tự do cho xứ sở. . Tuy nhiên, vì sống vào thời gian đất nước xuất hiện nhiều nhân vật lãnh đạo có tầm vóc lớn lao cho nên ông và công việc ông làm thường bị chìm lấp đi (.. *he was frequently overshadowed in what he did..*)

John Adams, một luật sư xuất thân trường Đại Học danh tiếng Havard, là một người yêu nước, hoạt động tại quê nhà, Massachusetts. Tiêu biểu cho tinh thần pháp lý, trước toà án, ông đã tận tình bênh vực cho những binh sĩ người Anh bị xét xử về tội đã xả súng bắn vào đám đông dân chúng biểu tình, chống đối tại Boston bởi vì ông quan niệm rằng mọi người đều phải được xét xử công bằng trước toà án. Thiếu công bằng thì Tòa án sẽ không phải là toà án nữa.

Tại Quốc Hội, ông được đề cử vào ủy ban đặc trách soạn thảo bản tuyên ngôn Độc lập (*Declaration of Independence*). Ông chính là người đã thúc đẩy, góp công sức tích cực với ông Thomas Jefferson, và về sau, chính Thomas Jefferson lại là người đã thực sự viết thành bản Tuyên Ngôn lịch sử này.

Suốt trong thời gian xảy ra cuộc chiến tranh cách mạng, John Adams đảm nhận công việc của một nhà ngoại giao hoạt động tại Pháp. Ông đã được Benjamin Franklin, một người vốn sinh trưởng nơi thành thị, có lòng tốt, giúp đỡ rất nhiều trong trách vụ khó khăn. Adams đã giúp cuộc thương thảo đi đến một hiệp ước hoà bình, và về sau ông trở thành một sứ thần của đất nước ông tại triều đình Anh Quốc.

Sau cùng, John Adams trở thành vị Phó Tổng Thống đầu tiên của Hoa Kỳ để tiếp sức làm việc với vị Tổng Thống đầu tiên, và được coi là vĩ đại nhất của Hoa Kỳ, Tổng Thống George Washington.

Ông John Adams trở thành Tổng Thống thứ 2 của Hoa Kỳ vào ngày 4 tháng 3 năm 1797 giữa lúc đất nước non trẻ của ông đang ở vào một giai đoạn vô cùng rối ren. Nước Pháp tấn công một số tàu chiến của Hoa Kỳ. Nhiều người, mà đứng đầu là Alexander Hamilton, đòi Tổng Thống phải tuyên chiến với nước Pháp. Nhận thấy đất nước của mình còn quá non trẻ, chưa đủ mạnh cho nên Tổng Thống Adams không chấp nhận điều này. Ông đề cử một phái bộ với sứ mạng hoà bình, lên đường đi Pháp, một quyết định có thể đã làm cho ông mất đi những thuận lợi cho cuộc tái ứng cử sau đó.

John Adams là vị Tổng Thống Hoa Kỳ đầu tiên sống tại Thành Phố Thủ Đô mới, là Washington, D.C. ngày nay, và cũng là vị Tổng Thống Hoa Kỳ đầu tiên sống và làm việc tại Toà Bạch Ốc . Đệ Nhất Phu Nhân dọn tới ở nơi này thì Toà Bạch Ốc lúc đó còn đang xây dựng và lúc ấy mới chỉ có 6 căn phòng là có thể sử dụng được ngay. Phu nhân Tổng Thống phải phơi quần áo trong căn phòng phía Đông hãy còn bỏ trống (..*Mrs.Adams hung her washing in the empty East Room ..*).

Khi nhiệm kỳ đầu tiên mà cũng là cuối cùng chấm dứt, Tổng Thống John Adams lui về sống tại nông trại của ông ở Quincy, Massachusetts. Ông sống khá lâu, đủ để được thấy con trai của mình là John Quincy Adams, trở thành Tổng Thống thứ 6 của đất nước Hoa Kỳ.

Adams đã từng viết nhiều bức thư cho Thomas Jefferson. Sự " *tranh tài thân hữu* " giữa hai nhân vật yêu nước, Adams và Jefferson , chấm dứt tình linh vào năm 1826 khi cả hai cùng chết vào ngày Lễ Độc Lập của Hoa Kỳ - *The Fourth of July* .

2.- Ông Tổng Thống con, John Quincy Adams, vị Tổng Thống thứ 6 của Hoa Kỳ::

Tổng Thống John Quincy Adams là vị Tổng Thống thứ 6 của Hoa Kỳ, và cũng là vị Tổng Thống duy nhất của Hoa Kỳ có ông Bó cũng làm Tổng Thống. Hơn 7 chục năm

sau, mới lại có trường hợp ông Tổng Thống George W. Bush, cũng lại có ông Bô làm Tổng Thống, làm cho lịch sử Hoa Kỳ có 2 cặp : bố con cùng làm Tổng Thống Hoa Kỳ.

Ở đây, Lão Phan tôi xin phép chỉ nói đến chuyện cặp đầu tiên, 2 bố con cùng làm Tổng Thống Mỹ mà thôi, còn cặp thứ 2 thì xin để mai một..làm tiếp, chớ làm luôn một lèo e rằng bà con phe ta...lộn xộn cái đầu, phải uống...Tylenol hay Advil chi đó thì khổ....

Ông John Quincy Adams sinh ngày 11 tháng 7 năm 1767 tại Braintree, bang Massachusetts, cũng là nơi sinh của cha ông. Hai cha con còn có nhiều điểm nũa giống hệt như nhau, tí như : cùng theo học ở trường Đại Học danh tiếng Havard (*hồi đó còn là Havard College*), cùng làm nghề Luật Sư, cùng sống trong một ngôi nhà vào quãng thời gian sau cùng của cuộc đời, mặc dầu hồi còn trẻ thì hai cha con ở hai ngôi nhà riêng biệt, nhưng cũng gần sát với nhau.

Điều đặc biệt giống nhau của hai Bố Con là cả hai cùng có dáng người thấp thấp, nếu không muốn nói là lùn lùn, cả hai cùng có tính ương ngạnh , cứng đầu, bướng bỉnh, cả hai cùng đã từng phục vụ với tư cách là những nhà ngoại giao của chính quyền đương thời, tham dự vào việc tạo dựng nên những bản hiệp ước hoà bình, chấm dứt chiến tranh chống lại Anh Quốc. Chẳng vậy mà sách vở lại viết rằng, ‘ *..Both Adamses were born in Braintree, Massachusetts, in houses that stood next to each other. They both went to Havard College , became lawyers, and lived in the same house in their later years.Both were short and as stubborn as mules.. Both served as diplomats, helping to write peace treaties to end wars with England..*) Hay thiệt ! **Hai Bố Con giống nhau y chang như đức.**

Thì ra xưa nay các Cụ nhà ta vẫn nói ‘ *Hồ phụ sanh hồ tử* ‘, tương tự như người Mỹ bảo ‘ *Like father, like son* ‘ hay nói theo kiểu Tây “ *Tel peure, tel fils* ” là như thế.

John Quincy Adams là một trong số những nhân vật nổi tiếng, từng đảm nhận chức vụ Bộ Trưởng ngoại giao của Hoa Kỳ. Phục vụ dưới thời Tổng Thống James Monroe (*Tổng Thống thứ 5*). John Quincy Adams đã giúp cho Hoa Kỳ đạt được những thoả ước quan trọng với Tây Ban Nha và Anh Quốc , giải quyết những tranh chấp gay go về chuyện đất đai thuộc địa, đồng thời góp công sức tạo nên điều gọi là ‘ *Học thuyết Monroe - Monroe Doctrine* ‘ , một học thuyết đóng vai trò rất quan trọng trong giai đoạn đặc biệt của lịch sử Hoa Kỳ lúc đó. Khi lên làm Tổng Thống rồi, John Quincy Adams vẫn giữ một nếp sống riêng tư đơn giản, bình dị như hồi còn nhỏ, học sinh nghịch ngợm, thích vui chơi đánh bi, thả diều... Mỗi buổi sáng, ông thức dậy vào lúc 5 giờ 00, tự đốt lửa lò sưởi, đọc Thánh Kinh rồi chạy ra sông Potomac ở gần đó, tr. ước khi dân chúng thủ đô thức dậy, để tắm và bơi lội cho được mạnh khoẻ , như thói quen và ý thích từ hồi còn nhỏ Có một lần thật là tức cười, lúc ông đang bơi lội, ngụp lặn dưới sông một cách khoái chí thì một tên.. cà chớn đi ngang qua. thấy đồng quần áo của ngài Tổng Thống nhà ta để trên bờ, nó bợ và đi luôn một lèo. Khi biết là tất cả áo quần để trên bờ đã được thàng cà chớn nó ôm đi rồi, ngài Tổng Thống nhà ta đâm ra quáng gà, đành chịu trận ngâm mình dưới nước dù đã thấm lạnh, ráng chờ cho tới lúc có một cậu bé đi tới. Ngài Tổng Thống mới nhờ cậu bé ba chân bốn cẳng, chạy gấp về dinh của Ngài, báo cho Bà xã, tức là Bà Tổng Thống , tức Đệ Nhất Phu Nhân, biết, và bảo người đem cho ngài mớ quần áo khác dạng mặc mà chạy bộ về dinh chớ không thì làm sao mà về được đây (*.. One time, while he was taking his morning dip, a thief ran off with his clothes. The President had to ask a passing boy to dash up to the White House and ask Mrs.Adams for something to wear...*)

Thời xưa thời xưa, sự việc nó đâu có dễ dàng mau chóng như thời nguyên tử, lên cung trăng với lại hoá tinh như bây giờ. Đâu có phôn tay với lại phôn chân, mà nếu có vào lúc đó thì cái phôn chắc cũng nằm trong đồng quần áo, và được tên... cà chớn nó bợ và ôm đi rồi còn đâu nũa ! Chẳng biết sau lần đó, ngài Tổng Thống nhà ta có còn dám tiếp tục mỗi buổi sáng chạy bộ ra sông mà tắm, mà bơi lội, lặn ngụp cho nó khoẻ, cho nó thoải mái cuộc đời nũa hay không. Lịch sử nước Mỹ không thấy nói tiếp về cái chuyện Ngài Tổng Thống thứ 6 của Huê Kỳ quốc bị mất quần áo trên bờ sông, khi lội xuống nước bơi lội cho nó sướng như thế này nũa.

Nổi khổ của ông là suốt nhiệm kỳ duy nhất 4 năm (*cũng lại giống y chang như ông Bô*), ông phải làm việc trong tình trạng luôn luôn đối đầu với một Quốc Hội hình như lúc nào cũng muốn ngăn cản, triệt phá những chương trình, kế hoạch của ông . Do cái chỗ này mà trong thời gian 4 năm làm Tổng Thống, ông chỉ đạt được một số thành quả đáng kể trong lãnh vực giáo dục, và xây dựng một nền văn học, nghệ thuật cho xứ sở. Vì không có cơ hội để làm nên những chuyện lớn cho nên trong kỳ vận động tái ứng cử năm 1828, ông đã bị đối thủ ứng cử viên Tổng Thống Andrew Jackson đánh văng ra khỏi Toà Bạch Ốc. Tuy vậy, ông vẫn chưa chịu từ bỏ cuộc đời chính trị coi như còn dở dang, đứt gánh giữa đường . Vì thế, khi những người hâm mộ, thương mến , yêu cầu ông hãy đại diện cho họ để đấu tranh chính trị qua ngã đường Quốc Hội, thì ông cũng vẫn chấp nhận như thường, khác hẳn các vị Tổng Thống từ

trước cũng như sau này, một khi đã rời chức vụ Tổng Thống thì khỏi có dính dáng đến chuyện chính trị trong những vai trò nhỏ con hơn. ***Cũng lạ lùng đấy chứ bộ!***

Những cuộc tranh luận giải quyết vấn đề nô lệ vốn đã là chuyện sôi nổi, gay go thì khi ông John Quincy Adams có mặt trong Quốc Hội, vấn đề lại càng trở nên sôi nổi, dữ dội hơn bao giờ. Ông rất ghét tình trạng duy trì chế độ nô lệ.

Suốt 8 năm trong Quốc Hội, ông luôn tìm cách xoá bỏ vấn đề nô lệ mà ông cho là không thể nào còn chấp nhận được trên đất nước, xứ sở của ông nữa. Mặc dầu có rất nhiều bạn bè đồng viện luôn luôn tìm cách ngăn cản, đập tắt ý chí đấu tranh quyết liệt của ông, ông không lúc nào chịu từ bỏ con đường mà ông đã chọn. Ông tiếp tục đấu tranh cho tới một ngày vào năm 1848, lúc tuổi đã 80 mà theo các Cụ nhà ta thì Thất thập đã tính chuyện “*Cổ lai hi*” rồi , trong khi ông đang diễn thuyết, đấu tranh xoá bỏ vấn đề nô lệ tại Hạ Viện Liên Bang thì một cơn biến chứng mạch máu não, mà các ông bà Lang Tây, Lang Mỹ kêu bằng Stroke, làm cho ông tới xầm mặt mũi và ngã quỵ ngay tại chỗ. Ông được đưa ngay vào bệnh viện cứu chữa, nhưng với trình độ kỹ thuật y khoa thời đó, ông làm sao qua khỏi cho được. Thế nên chỉ 2 ngày sau, ông cựu Tổng Thống con John Quincy Adams đã từ bỏ cuộc đời để ra đi vĩnh viễn theo con đường của Ông Tổng Thống Bó John Adams ..

San Diego, California

Phan Đức Minh